

Ljubezen prosi vse – in potem da še več**32. nedeljam med letom
– 7. 11. 2021****1. Umiritev in uvodna molitev**

Ustavim se in se počasi umirim. Naredim znamenje križa in se tako še globlje zavem Božje navzočnosti v sebi in v vsem, kar me obdaja. Prosim za milost Svetega Duha, za dar ganjenosti nad Božjo besedo, ki jo smem sedaj brati, jo poslušati, premišljevati in ji dopustiti, da v meni izoblikuje Kristusa ([Gal 4,19](#)), da bom postal usmiljen kot je Nebeški Oče ([Lk 6,36](#)). To ga prosim s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod Jezus, vse, kar imam, je tvoje. Vzemi moje življenje, moje imetje, moj čas in vse, kar imam, ter vse to uporabi, kakor želiš, v izgradnjo Božjega kraljestva.

Prosim za milost, da bi zmožel in znal poslušati od zunaj in od znotraj. Od zunaj besede, ki jih berem, od znotraj občutke in vzgibe, ki se ob tem prebujajo. Začnem počasi prebirati evangelijski odlomek. Besedo za besedo. Vrstico za vrstico. Zrem njega, ki mi to govori.

2. Branje – poslušanje: Evangelij po Marku 12,38-44

38 Med svojim poučevanjem jim je govoril: »Varujte se pismoukov, ki si želijo hoditi okrog v dolgih oblačilih in si želijo pozdravov ljudi na trgih, 39 prvih sedežev v shodnicah in častnih mest na gostijah, 40 ki vdovam požirajo hiše in na videz opravljajo dolge molitve; ti bodo strože obsojeni.« 41 Sedel je nasproti zakladnici in gledal, kako množica meče denar vanjo. Mnogo bogatih je veliko vrglo. 42 Prišla je tudi neka uboga vdova in je vrgla dva novčiča, to je en kvadrant. 43 Tedaj je poklical k sebi svoje učence in jim rekel: »Resnično, povem vam: Ta uboga vdova je vrgla več kot vsi, ki so metali v zakladnico. 44 Vsi so namreč vrgli od svojega preobilja, ta pa je dala od svojega uboštva vse, kar je imela, vse, kar potrebuje za življenje.«

3. Meditacija – premišljevanje

O slišani Božji besedi sedaj premišljujem. Gledam Jezusa in druge osebe v odlomku. Gledam, kako se Božja beseda dotika mojih misli in občutij, kako mi razodeva Boga ter mene in druge v njem. V pomoč so mi lahko tudi naslednje misli ali vprašanja:

- Opazujem Jezusa, kako opazuje ljudi. Kaj vidi kot pomembno?
- Če dam Gospodu na razpolago vse, kar imam, ne glede na to, kako nepomembno se mi zdi, kaj so lahko sadovi tega v skupnostih, ki jim pripadam?
- Kaj sta dva novčiča v mojem življenju, ki ju lahko prispevam?

4. Če želim, preberem še to razlago evangelijskega odlomka, drugače pa grem naprej v osebno molitev

1) Jezus svari svoje učence pred napačnim razumevanjem vere in življenja po njej. V svoji obsodbi pismoukov (verskih strokovnjakov svojega časa) svari pred tremi stvarmi: pred željo po ugledu in prvem častnem mestu namesto ponižnega služenja v korist drugih; pred željo po spoštovanju in priznanju ter iskanju spoštovanja pri drugih namesto prizadevanja za dobro drugih s ponižnim služenjem in nesebično skrbjo za druge; pred izkoriščanjem svojega verskega položaja za lastno korist in napredovanje.

Problem pismoukov je bil v tem, da so poudarjali "zunanost" namesto "notranost", to, kar je v srcu.

Če želimo narediti vtis na druge, skrbimo, kako se navzven kažemo pred njimi, na primer s tem, kako govorimo (poudarjanjem samega sebe), kakšna oblačila nosimo, kakšen nakit in druge telesne dodatke imamo, v kakšni hiši živimo, kakšen avto vozimo, kaj si lahko privoščimo, kam smo šli na dopust itd. Za nekatere to

lahko vključuje celo način, kako živijo svojo vero, kot so to počeli pismouki v Jezusovem času. Vse zato, da bi pokazali svojo pomembnost.

Iskrenost in resnicoljubnost sta nasprotje hinavščine. Pri teh vrlinah je poudarek na tem, kar je "znotraj" nas. Ko smo iskreni in resnicoljubni, se nehamo pretirano ukvarjati z "zunanostjo", saj verjamemo, da je v Božjih očeh pomembna naša "notranost". Za izgradnjo le-te smo deležni obilo Božje pomoči, usmiljenja.

Živeti na pravi način svojo vero pomeni graditi odnos do Boga in bližnjega z ljubeznijo, spoštovanjem in obzirnostjo. Gospod nam z veseljem daje svojega Svetega Duha, da bi nas napolnil z veseljem njegove navzočnosti, veseljem resničnega čaščenja ter veseljem nesebičnega darovanja in ljubezni do drugih. Resnično čiščenje in spoštovanje Boga osvobaja naše srce, da se lahko velikodušno daje tako Bogu kot ljudem, zavedajoč se, da daje Bogu tudi takrat, ko daje bližnjim in ljudem v potrebah tisto, kar potrebujejo za dostojno življenje.

2) Jezus je pohvalil revno vdovo, ki je darovala najmanjše kovance, v nasprotju z bogataši, ki so dajali večje vsote. Kako lahko nekdo v revščini da več kot nekdo, ki ima veliko sredstev? Jezusov odgovor je zelo preprost – ljubezen je dragocenejša od zlata! Po ubogi vdovi je dal svojim učencem dramatično lekcijo o velikodušnem dajanju z ljubeznijo in predanostjo. Ljubezen ne preračunava, ampak bogato zapravlja!

Darilo, ki je dano z zamero ali zaradi razkazovanja, izgubi večino svoje vrednosti. Tisto pa, ki je dano iz ljubezni, v duhu velikodušnosti in požrtvovalnosti, je neprecenljivo. Znesek ali velikost nista tako pomembna kot cena, ki jo ima za darovalca. Uboga vdova bi lahko obdržala enega od svojih kovancev, namesto tega pa je nepreračunljivo dala vse, kar je imela!

Jezus je pohvalil nekoga, ki je daroval komaj drobiž – kako nepomemben znesek –, saj je bilo to vse, kar je imela, vse njeno življenje. Morda se nam zdi, da je to, kar imamo, zelo malo in ni veliko vredno, toda če damo Gospodu na razpolago vse, kar imamo, ne glede na to, kako nepomembno se zdi, lahko Bog s tem in z nami stori to, česar ne moremo slutiti.

Gospod Jezus, vse, kar imam, je tvoje. Vzemi moje življenje, moje imetje, moj čas in vse, kar imam, ter uporabi, kakor želiš, v izgradnjo Božjega kraljestva.

5. Osebna molitev

V naslednjih trenutkih tišine se o vsem tem osebno pogovorim z Jezusom. Povem mu, kaj mislim, kaj čutim, kaj želim. Ga slavim, se mu zahvalim ... Prosim ga za milosti, ki jih potrebujem za ...

6. Kontemplacija – [tiho bivanje z Bogom](#)

Dopustim, da v meni vse umolkne. Preprosto sem navzoč v Bogu, kakor je on navzoč meni. Morda iz te tišine in molka še bolj zaslutim Božji nagovor in željo, da bi bil vedno z njim in da bi vse delal z njim in v njem ...

7. Delovanje

Ko vstopim v osebni odnos z Bogom, me spremeni, naredi bolj ljubečega in spodbudi h konkretnemu delovanju ...

8. Zaključna molitev

Zaključim lahko samo s Slava Očetu ali pa s svojimi besedami ali s predlaganimi:

Gospod, spodbujaš me, da v zakladnico vržem sebe, vse, kar sem in kar imam, ti pa mi podarjaš, da vsakič znova doživim lepoto Nebeškega kraljestva. Hvala ti, Gospod. Zaupam ti.

9. Pregled molitvenega premišljevanja ali [refleksija](#). To je čas, ko ozavestim in ubesedim to, kaj se je v meni dogajalo v času molitve. Na koncu si lahko zapišem spoznanja, ugotovitve in uvide. Zapišem si tudi, kje sem imel težave. Tudi te lahko imajo veliko vrednost pri spoznavanju odnosa do Boga do mene in mojega do njega. Lahko mi pomagajo tudi pri tem, da najdem bolj primeren način molitve.

